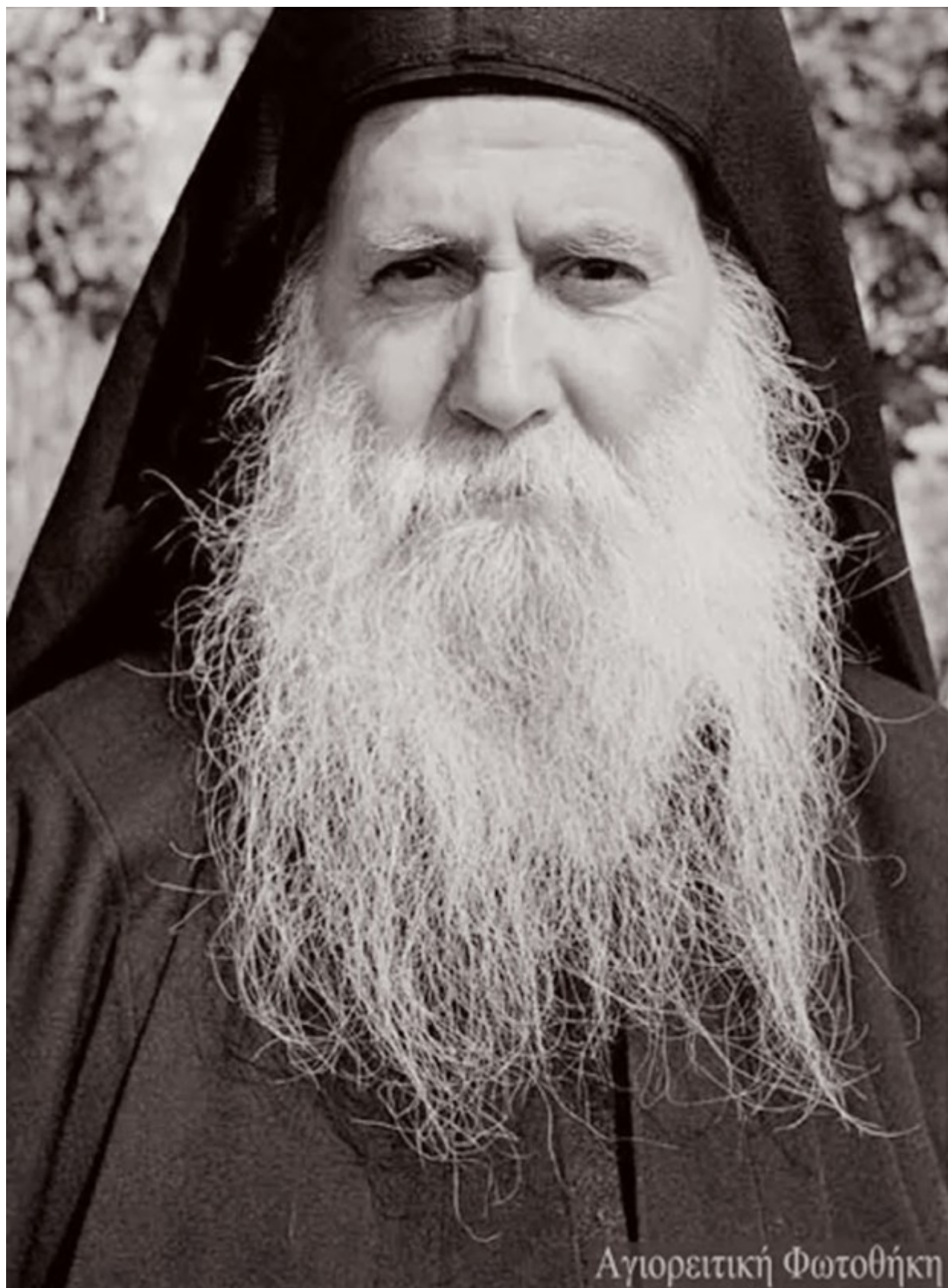

1 Οκτωβρίου 2013

Κοσμικοί ψάλτες σε Αγιορείτικη πανήγυρη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Γερόντιος μοναχός Κατουνακιώτης,
Δανιηλαίος (1891-1973)
(Φωτογραφία: Πάυλος Μυλωνάς)
<http://athosprosopography.blogspot.gr>

...Αρκετοί θα θυμούνται μια χρονιά, στην πανήγυρη του Αγίου Αθανασίου της

Λαύρας, ο τυπικάρης, σε συνεννόησι με τον πολιό (=ασπρομάλλης) χοράρχη της συνοδείας Δανιηλαίων **Γέροντα Γερόντιο** (Κοτζιταμίδης Μαργαρίτης του Αντωνίου εκ Φρενελίου Μ. Ασίας, γεν. 1891, προσελ. 1912, κουρά 1913, κοιμ. 1973) τίμησε τον... (ας μη τον κατονομάσω), ξακουστό ψάλτη της Θεσσαλονίκης, προτείνοντάς του να ψάλη την δοξολογία, κι εκείνος ύστερα ρίζωσε στο στασίδι. Ο Αγιασμός και οι Ώρες τελείωσαν, το «Ευλογημένη η Βασιλεία» εκφωνήθηκε, τα «ειρηνικά» απ'τον αρχιδιάκονο άρχισαν, όλοι αλληλοβλεπόντουσαν, κι εκείνος στον κόσμο του και στις αυτάρεσκες προθέσεις του να συνεχίση αυτοχριζόμενος πρωτοψάλτης, λαϊκός ων, σε αγιορείτικη πανηγυρική θεία λειτουργία, πράγμα αδιανόητο για τις αγιορείτικες παραδόσεις και συνήθειες· μέχρι που πήρε την πρωτοβουλία ο παράδελφός μου **πατήρ Αμβρόσιος** (νυν Μητροπολίτης Καρπάθου και Κάσου) και, πλησιάζοντάς τον κι ακουμπώντας τον ευγενέστατα στον ώμο, του είπε: «Κύριε ..., το Μοναστήρι μας έχει καλέσει εγγράφως και επισήμως ψάλτας τους Δανιηλαίους». Μόνο έτσι αφήκε το στασίδι αρκετά μειωμένος και προσβεβλημένος· κι ανακουφίστηκαν οι πάντες.

Ήταν τότε που μόνο από διακριτικότητα, από φιλόξενη ευγένεια και για να μη κατηγορηθούν επί εγωϊσμό ανέχονταν ν' ακούσουν οι πατέρες στον Άθωνα ψάλτη κοσμικό, υπό τον όρο όμως ότι το ύφος του θα ήταν όμοιο ή τουλάχιστο θα συγγένευε με το αγιορείτικο· ποτέ πάντως δεν θα επέτρεψαν σε λαϊκό –«παντελονά» κατά το λέγειν των- σε κυριώνυμο εορτή και πανήγυρι να προεξάρχη του χορού, ούτε καν να συμπαρασταθή σαν βοηθός των ευσχημόνων μοναχών-ψαλτών μας, όσο γνωστός και φίλος και διάσημος κι αν ήταν. Ενώ σήμερα...

† ὁ Καρκαδὺς καὶ Ἰάκωβος Ἀμυζρόσιος 19-6-1983

Το κείμενο είναι από το βιβλίο

Γράμματα και Ἄρματα στον Ἀθωνα

του Επισκόπου Ροδοστόλου Χρυσοστόμου σελ. 247-248

Πηγή: agioritikesmnimes.blogspot.gr